

ÎNCHEIERE

06 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Nicolai Gherman,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Margaretei Romanova și
Sati Romanova către Nicolai Gherman, cu privire la partajarea bunului imobil
proprietate comună,

împotriva deciziei din 21 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul declarat de Nicolai Gherman și menținută hotărârea din 12 decembrie
2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, prin care acțiunea a fost admisă
integral,

c o n s t a ț ă:

La 13.02.2018, Margareta Romanova și Sati Romanova au depus cerere de
chemare în judecată împotriva lui Nicolai Gherman, prin care au solicitat
partajarea bunului imobil proprietate comună – apartament, cu vânzarea bunului la
licitație și distribuirea prețului obținut din vânzare către coproprietarii Romanova
Sati și Romanova Margareta în mărime de 3/5 pentru ambele reclamante și lui
Nicolai Gherman în mărime de 2/5, și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii au indicat că, Romanova Margareta și Nicolai Gherman,
fiind în relații de căsătorie, au primit apartamentul nr. 10 din XXX, care era
proprietatea administrației publice locale. În acest apartament avea stabilit
domiciliul (viza de reședință) și Romanova Sati (Gherman Irina).

În urma privatizării apartamentului și acordului cu privire la modificarea
contractului de vânzare-cumpărare, transmiterea-primirea locuinței în proprietate
privată s-a stabilit și înregistrat în Registrul bunurilor imobile dreptul de
proprietate asupra bunului imobil litigios, după cum urmează: Gherman Nicolai 2/5
cotă-parte, iar Romanova Margareta și Romanova Sati (Gherman Irina) - 3/5 cotă-
parte.

La 04.08.1989, căsătoria Margaretei Romanova și a lui Nicolai Gherman a
fost desfăcută.

Ulterior, la 13.12.2012, Gherman Irina și-a schimbat numele și prenumele în Romanova Sati.

La 13.12.2012, Nicolai Gherman a depus o cerere de chemare în judecată privind partajarea apartamentului nr. 10 din XXX, proprietate comună pe cote-părți, proporțional cotei-părți a fiecăruia coproprietar, vinderea apartamentului la licitație și distribuirea prețului către coproprietari proporțional cotei-părți a fiecăruia. Drept temei a acestei cereri, a fost invocată imposibilitatea de a locui împreună cu coproprietarii, însă cererea de chemare în judecată a fost respinsă de instanțele de judecată, hotărârea fiind definitivă și irevocabilă.

Din anul 1989 și până în prezent, Nicolai Gherman nu locuiește în apartamentul menționat, iar cota-parte din apartamentul litigios coproprietate a pârâtului nu este folosită de acesta.

În același timp, reclamantele nu folosesc cota-parte din apartamentul litigios, coproprietate a pârâtului Gherman Nicolae, iar în perioada rece a anului, serviciile de încălzire a apartamentului urmează a fi achitate integral, pentru întreg apartamentul.

Astfel, coproprietatea generează incomodități enorme atât ce țin de modul de folosire a apartamentului, spațiilor comune, cât și de gestionarea cheltuielilor pentru întreținerea apartamentului, cu atât mai mult că pârâtul are loc permanent de trai în alt bun imobil și anterior el personal a dorit partajarea în așa mod a bunului coproprietate comună.

La 27.01.2018, prin intermediul oficiului poștal, a fost expediată către Nicolai Gherman propunerea privind partajarea prin înstrăinare, scrisoarea fiind recepționată de acesta la 30.01.2018, dar la care nu a răspuns nici într-un fel.

Prin hotărârea din 12 decembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, cererea de chemare în judecată cu privire la partajarea bunului imobil proprietate comună, a fost admisă integral.

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 26.12.2018, Nicolai Gherman a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Central din 12 decembrie 2018 și a solicitat instanței de apel admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată.

Prin decizia din 21 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că, este întemeiată concluzia primei instanței cu privire la partajarea bunului imobil cu vânzarea la licitație și distribuirea prețului către coproprietari proporțional cotei-părți fiecăruia - Romanova Sati (anterior Gherman Irina) și Romanova Margareta în mărime de 3/5 din suma obținută și lui Nicolai Gherman în mărime de 2/5 din suma obținută, întrucât părțile nu au ajuns la un acord privind atribuirea întregului bun, în schimbul unei sulței, inclusiv la o înțelegere privind vânzarea bunului în modul stabilit de comun acord, or, din logica lucrurilor, dar și din textul art. 347, 351, 361 Cod civil, este evident că împărțirea poate avea loc doar cu acordul tuturor coproprietarilor.

În acest context, instanța de apel a mai menționat că, între părțile litigiului există relații ostile care îi împiedică să gestioneze de comun acord apartamentul

litigios, ceea ce se confirmă prin Decizia cu privire la aplicarea sancțiunii administrative din 31.05.2007 (vol. I, f. d. 82), inclusiv prin răspunsul Procuraturii sectorului Rîșcani, mun. Chișinău (vol. I, f. d. 83).

Mai mult, din poziția intimatului, expusă atât în instanța de fond, cât și în ordine de apel, rezultă indubitabil că părțile nu au ajuns la un acord privind suprafața apartamentului, cota de proprietate și suprafața privatizată, de aceea sunt neîntemeiate argumentele apelantului privind faptul că, instanța de fond nu a stabilit necesitatea vânzării silite a apartamentului în comun la licitație.

Cu referire la argumentul apelului privind aplicarea eronată de către instanța judecătorească inferioară a normelor de drept material, Colegiul a indicat că, în cererea de apel nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Astfel, acest argument al apelantului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al hotărârii instanței de fond ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că, circumstanțele pricinii au fost stabilite de către prima instanță și nu este necesară verificarea suplimentară a oricăror dovezi, normele de drept material fiind aplicate corect, Colegiul Civil al Curții de Apel Chișinău a ajuns la concluzia de a respinge apelul declarat de Nicolai Gherman și de a menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 12 decembrie 2018.

La 12.08.2019, Nicolai Gherman a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 21 mai 2019.

În motivarea recursului a indicat că cu soluția instanței de apel nu este de acord, iar despre existența hotărârii judecătorești nu a cunoscut.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu încetarea procedurii pe caz.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 21 mai 2019 și expediată pentru comunicare participanților la proces la 13 iunie 2019 (f. d. 69, vol. II). Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 21 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Nicolai Gherman, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în

temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Nicolai Gherman, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către Nicolai Gherman.

Astfel, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Nicolai Gherman.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Svetlana Filincova